

Costa ciprusi, de tizenhat évig Angliában élt, és van négy fia. Vagy három, az most bizonytalan, de nem is érdekes, mert mindet ugyanúgy, rettentően szereti. Miközben gyúrja a tésztát, a kis mazsolás pogácsáknak meséli, mi minden történt tegnap otthon, mi volt az iskolában, a munkahelyen, éppen mit olvasott a legkisebbnek elalvás előtt. A scone-oknak ez a titka. Hogy Costa addig beszélget velük, míg életre nem kelnek, és mire egy kerek tálcán két kezében hozza a gözölgő piramist, dalol valamennyi.

Fekete csíkos nadrágja valaha pizsama lehetett, a haja sötét és göndör, szakálla nincs, az már túl sok fekete lenne. Szereti a mintákat a pólón, nevet a sok scone, aznap épp mifélet talált ki a séf, milyen mintán domborodik a hasa.

A katedrális mögött szűk utca vezet le, az építkezés melletti ablakból néz ki másnap a város. Nézi az embereket, nézi, ahogy sietnek munkába, gyerekocsit tolnak, vagy épp parkolnak, és nézi magát. Minden arcban visszatükröződik, míg kortyolja a mentateát, mert itt zöld nincsen, csak diófélékből gyúrt labdacok, és a hátsó helyiségben gubbasztó emberek. A fény egyetlen csóva, a lámpaburák úgy ereszkednek alá, mint a szemközti fodrászüzletekben a nők feje köré szoktak a hajszárító gépek, miközben a hajcsavarókhoz közelítenek a kellő távolságot mindig megtartva.

EGRESSY ZOLTÁN

Summa summarum

Sok utas volt azon a villamoson.

Ketten voltunk összesen.

Dehogy ketten. Mentünk valami buliba, még éjfél előtt oda akartunk érn.

Igen. Ketten. A Moszkva téren találkoztunk.

Nem. Előzőleg egy másik buliban voltunk, ahol megkísérelted ellopni a Ráma margarint.

Miféle Ráma margarint?

A hűtőben volt egy akkora dobozos kiszereles, amekkorát még sosem láttunk. Annyira megtetszett neked, hogy a kabátod alatt megpróbáltad kicsempészni. Miután megkértek már, hogy távozzunk. Valahol a Mammutnál voltunk.

Nem nagyon volt akkor még Mammut.

Ott történt valahol, a Szilágyi Erzsébet fasornál. Megkértek, hogy távozzunk, aztán az előszobában rajtakaptak, amint el akarod vinni az egykilós margarint.

Amennyiben így történt volna, joggal nebezményezik, de ilyesmire nem emlékszem.

Ráadásul ezen az estén hajtottál rá a barátnőmre. Már a margarinnal is neki akartál imponálni.

Kevered az eseményeket. A villamoson ketten voltunk. Amiről te beszélsz, az egy másik szilveszter. A nőddel kapcsolatos pedig egy harmadik.

Ugyanakkor volt minden. Többen voltunk, és te a nőmmel bujkáltál a villamoson. Havas, fehér szilveszter volt. 59-es villamos. A végállomásig mentünk, a temetőhöz. Ott szálltunk le éjfél után pár perccel.

Valóban ért egy ízben bennünket az újév villamoson. Éjfélkor megállt, a sofőr pezsögőt bontott. Előtte bement, hogy ne dohányozzunk. Ketten voltunk rajta kívül.

Sokan voltunk. Beértünk a sötét zónába, leszálltunk, hideg volt, temető volt. Én akkor már magányosan, te pedig a nőmmel, meg a többiek. És abban a pillanatban a sötétből, a semmiből előbukkant két nő. Az a két nő, akik közül az egyik az előző napjainknak a közös szerzeménye volt. Tán egy héttel korábban ismerkedtünk meg. A vörös tanítónő. Vele meg a barátnőjével mindannyian elmentünk a másik buliba, ahol megint nem néztek minket jó szemmel.

Nem rémlik sem ez, sem a vaj.

Vajról akkor már szó sem volt, azt az előszobában elvette tőled a házigazda az előző buliban. Másfelől margarin, nem vaj.

Az viszont emlékezetes, hogy a nőd szíves átvételéért te fizettél nekem. Öt adag tengeri herkentyű készítését ajánlottad fel. Akkoriban az egzotikumnak számított. De aztán lemondtam a második után a többiről, mert minduntalan hideg olajba tetted a herkentyűket.

Odasünderőgtél az este folyamán, hogy nézd, ez a helyzet, beszéljük meg, mi lenne. Erre valóban felajánlást tettem. Nem tőlem származott tehát az alapötlet.

Viszont kedvedre való volt.

Kedvemre való volt, hiszen megszabadított tőle, ezzel együtt önszántadból nyúltad le, én pedig ezért valóban készítettem neked öt adag tengeri herkentyűt.

Kettőt. Miután nem kellően meleg olajba tetted. Megszívta magát olajjal, szar lett. Nem is kértem egyébként, hogy süss. Viszont valójában tartozol még hárommal.

Nem is tudom, miért ajánlottam fel. Talán ösztönözni szerettelek volna, láttam, hogy bizonytalan vagy.

Érdekesség, hogy a nőd később kiváló minőségű mirelitárukat készített nekem. Megfelelő forróságú olajban.

Nekem időnként sajnós szójapörkölttel is előrukkolt.

Egyszer lerajzolt, meg is van valahol. Alszom, de felismerhető vagyok. A Moszkva téren beszéltek ezt az egészet, a cserét, ő is ott volt, csak nem hallotta. A herkentyűfelajánlás is ott hangzott el. Csak a pontosítás miatt. A vörös tanítónőbe pedig egy másik alkalommal szeretted bele.

Részemről az nem volt komoly dolog.

Felmentem hozzá magam is, de nem közvetlenül a kocsmázásunk után, csak délután. Akkor derült ki, hogy előtte, hajnalban magad is ott jártál.

Igen, a kocsmából hazakísértem. Fel is mentem hozzá. Reggel indultam el tőle, aztán az összes időt veled töltöttem. Valahogy nem jutott eszembe, hogy szóljak a dologról. Igaz, nem is tudtam, hogy hivatalos vagy oda délutánra. Így aztán amikor összefutottunk vele szilveszterkor Farkasréten, ismét csak morális fölényben érezhettem magam, mert én voltam a becsapott. Több ízben diadalmaskodtál, ugyanakkor morális vesztesen jöttél ki az ügyekből. Én jártam ott korábban, tehát már az én nőmnek volt számítható.

Nem jelezted, hogy ott voltál.

Újra és újra morális vesztesnek bizonyultál. És akkor volt még Apáti Anikó.

Akivel hiába próbálkoztál.

Te viszont gyalázatos tempóban. Nekem ő valójában nem jött be soha.

Volt valami kalapdolog veled kapcsolatban.

Neked volt kalapod, nem neki. Akkoriban kalapban jártál. Próbálta levenni rólad. Ezzel játszogattatok. A buliban, ahol találkoztunk veled.

Azt állítod tehát, hogy a szobában kalapban ültem.

Azt.

Rémlik, hogy elindulunk hozzá, és te jössz mögöttünk az utcán, két méterrel mögöttünk. Alig tudtunk lerázni. Le akartad venni róla a kalapot az utcán.

Ugyan. A kalap rajtad volt.

Jártunk néhány hétig, utána váratlanul kiment Hollandiába, mint kiderült, lett ott valami félpasija. Mire visszajött, már volt egy új barátnőm.

Az én nőm, igen.

Aztán a félpasi lett később Apáti Anikó férje.

A vörös tanítónő is kalapban volt szilveszterkor, a temetőnél. Nem ismertem fel, pedig ő volt a KISZ-titkár a gimnáziumban. Hajnalban világosított fel erről. Azt hiszem, most se ismerném fel.

Na, milyen a szűretlen sör?

Emlékeztet valamire.

A minap bejelölt Facebookon a nagy szerelmed.

Betty Blue?

Ő. Úgy emlékeztem pedig, hogy eddig is ismerősök voltunk.

Jelen voltam, amikor arról értesültél, hogy gyermeked lesz tőle.

Úgy tűnt. De akkor már az én nőm volt.

Elvileg még nem. Ezért is hökkentem meg.

Gyakorlatilag azonban igen. A lakásban tudtam meg a hírt, ahol az agárral éltél.

A falon volt a telefon, oda volt felszerelve. Mobil még nem volt akkoriban. Ott hívott. Téged. Tényleg, ez furcsa. Te ugye telefonban egyébként is magas hangon beszélsz, na de ott még eggyel magasabbra kapcsolódtál. Láttam az elgondolkodó arckifejezést. Próbáltál reagálni, de nem tudtál.

Bizonyára nagy örömmel fogadtam a hírt.

Nemigen kaptál levegőt. Én közben az agarat simogattam. Éveken keresztül, újra és újra több alkalommal laktam veled, vigyáztam rá, cserébe a lakásért. Betty Blue pedig, be kell vallanom, életem legnagyobb szerelmének bizonyult.

Mégis nálam kötött ki.

Időlegesen. Emlékszel-e, hogy ismertük meg?

Megmondom neked, nem.

Moziba indultunk. Egy vasárnap délután. Woody Allen-filmet adtak, nem tudom már, mi volt a címe. Summa summarum, nem volt jegy. Mi ezt tudomásul vettük, ámde volt ott egy nő, aki nem. Hisztérikus jelenetet rendezett, ami felkeltette a figyelmünket. Minthogy nem volt jegy, ő se tudott bejutni. Megpróbáltuk vigasztalni. Vigasztaltuk, vigasztaltuk, elmentünk veled egy teázóba. Utána fölmentünk hozzám. Az volt a tervem, hogy vigasztalom tovább, de az az igazság, hogy neked ez jobban ment. Kicsit fel is háborodtam, mégiscsak az van, hogy feljöttünk a la-

kásomba, és én most ugyan leviszem sétálni a kutyát, ti meg maradtok, de hát csak nem történik semmi.

Igen nagytermetű állat volt az agarad, és elég gyakran vizelt.

Volt egy külön szobája, sőt külön ágya. Mire visszaértünk, már ott voltak rajta. Az az ágy sterilnek semmiképpen nem volt mondható. Ismételten lenyúltad tehát egy nőmet. Aki aztán az enyém lett, majd újra a tiéd.

Halványan úgy emlékszem, akadtak pikantériák vele kapcsolatban.

Igen, bevehetetlen várnak bizonyult. Erről elmulasztottál értesíteni, sőt biztatni kezdtél. Eltávoztál, ott maradtam vele. Ezzel elindult egy újabb fajta történet, amely abba torkollott, hogy hát lelki okokból nem lehetett vele mit kezdeni. Egy héten keresztül próbálkoztam, mindenféle praktikákkal. Szólhattál volna a problémáról.

Hogy fogalmazhattam volna meg?

És vedd hozzá még az afgán agarat. Mennél, mennél, de mintha lenne egy fal, közben pedig figyel egy agár. Tisztességesen akartam viselkedni. Beszélgettünk róla, emiatt volt még sokkal kínosabb az egész. Furcsa módon szerelemre lobbantam. A testiséggel viszont akkor és ott leszámoltam.

Felmerül a kérdés, ez esetben ki lehet a gyermekeid apja?

Hát, utána még alakultak a dolgok, de az már nem az én világom volt. A kavarások, kalamajkák, a sok hülyeség már nem érdekelt. Ezzel együtt, ismétlem, Betty Blue volt életem szerelme. Míg le nem nyúltad őt is ismételten.

Boldogtalannak tűnt.

Értem.

Örömmel tudatom, hogy nekem aztán sikerült megoldanom a testiséges problémát.

Értem. Én pedig rájöttem, jobb, ha inkább iszom.

Am ekkor szerencsére megismerkedtél a feleségeddel.

Fél évre rá. Ez akkor soknak tűnt. Szerencsére vele teljes a harmónia.

Ezt örömmel hallom.

A teljes összeomlásom előtt jött. Megmentett. Mert hát Betty Blue az utolsó csepp volt a pohárban. Az utolsó előtti Valéria volt. Érdekes, őt nem nyúltad le.

De igen, csak arról talán nem tudtál.

Igen?

Nem érdekes.

Igen? Lenyúltad őt is?

Lépjünk túl ezen, már nincs jelentősége. Gyerekkori ismerősöd volt, ugye? Egy kórusban énekeltek. Aztán évekig nem találkoztatok.

Húsz évig. Mikor megláttam, egy téren állt a barátaival. Rövid szoknyában, lefogyva. Szép volt. Egy szuper kacérság. Beszélgettünk, lefixáltunk egy esti randevút. Pizzát ettünk, smároltunk, hazakísértem. Megint találkoztunk. A harmadik alkalom egy szombati napra esett, felmentem hozzájuk. Egyedül volt, a szülei elutaztak. Három érintésből levette a bugyiját. Viszont ezzel elkezdődött egy bizzar sztori. Az volt ugyanis az első és utolsó alkalom, később már nem engedte, hogy megközelítsem.

Ő sem?

Furcsa füstölőszag lengte be a lakást. Meg az életét. Azon a szombati napon nem engedte meg az óvszer használatát. Mondta, hogy fogamzágátlót sem szed,

mert a pápa nem támogatja. Pár nappal később bemutatott a szüleinek. Az apja keverteket töltött nekem. Szép volt a tavasz, illatos, szerveztem programokat, mentünk a Velencei-tóhoz, ide-oda, csak hát soha többé nem akart lefeküdni velem. Túrtem, de azért bosszantott. Magyarázattal nem szolgált. Egyébként minden jól működött köztünk. Egy házibuliban összeismerkedtünk igen durva állapotban lévő olasz csávókkal, nagy adag spagettit főztek, nyomták a speedet, én magam is benyomtam. Ott voltam a Trabantommal, halálrészegen, bekábítószerezve, kitalálták, hogy menjünk be a belvárosba. Beszállt kilenc ember az utastérbe, hárman a csomagtartóba, így utaztunk. Elmentünk egy helyre, vettem nekik jegyet. Mind-egyiknek. Valéria eltűnt az egyik olasszal pár percre. Nem érdekes, visszafelé már csak ketten mentünk. Jött a nyár. Az a nyár, amikor a pápa Magyarországra látogatott. Ezekben a napokban hosszú idő után ismét próbálkoztam, de azt mondta, a pápa miatt nem lehet.

Ez érthető.

Ezt követően lementem a Balatonra. Ez nem csak az a nyár volt, amikor jött a pápa, hanem egyszersmind az is, amikor dögöltek az angolnák. Gyalázatos volt a víz. Utánam jött stoppal, de megint csak pár olasszal. Őket intette le. Maradtak is estig. Érthetetlen volt, egyrészt ment ez a János Pál-dolog, másrészt mintha kurválkodott volna. Aztán este végre kettesben maradtunk. De mintha ott se lett volna.

Sejtem az okát. Nem zárom ki, hogy addigra már összejött velem.

Igen? Te azon a nyáron összejöttél Valériával?

Innál még egy sört?

Már azon a nyáron?

Hogy lett vége?

Lementünk a strandra, majd pedig egyszer csak szólt, hogy ő most haza akar menni. Indultam én is vele. Megvettem a vonatjegyeket. Kelenföldnél azt mondta, nem kell ám hazakísérnem. Akkor láttam utoljára. Legalább az edényeimet visszaadta volna, amikben a gyümölcsöket szállítottam neki.

Mennyi jó finom málnát ettünk belőlük!

Nem tréfálsz tehát. Összejöttetek. És nem később, hanem még azon a nyáron.

Aranyos gyerekei születtek egyébként, mint ahogy Betty Blue-nak is számos gyönyörű lánya van. Kedves emberek a férjeik.

Képzeld, a fiaim egyre jobban hasonlítanak rád. Ezt vettem észre. Vannak egészen azonos vonások. Mozdulatok, hangsúlyok.

Érdekes dolog ez. Ösztönösen kezdtetek el utánozni. Bár nem látnak túl sokat. Nem.

De ami ennél sokkal fontosabb: úgy látom, ezek a régi nők kifejezetten boldogok. Örülhetnek magad is az örömiüknek. Nincs kedved felkeresni őket? Felkereshetnénk együtt mindenkit. Mit szólsz?